

Zřizovatel	Statutární město Opava
Délka (km)	9,5
Počet zastavení	15
Téma / zaměření	naučná stezka informuje o botanice, zoologii a geologických poměrech v posledním zbytku lužního lesa na Opavsku. Je prodloužena do smíšeného lesa jižně od Hertic, kde mohou návštěvníci využít piknikových areálů a dětských hřišť
Typ stezky	přírodovědná naučná - pro pěší, cyklisty a lyžaře
Náročnost	středně náročná
Doba návštěvy	celoroční

Základní informace

Chráněné území ve Slavkovském lese jihozápadně od Opavy je cílem přírodovědných vycházek nejen obyvatel blízkého Slavkova, Štáblovic či Uhlířova, ale i milovníků přírody z Opavy a širokého okolí. Území s bohatou květenou, zvěřenou a velmi zajímavou geologickou minulostí využívají v rámci výuky přírodopisu a ekologie i školy.

Lužní les má své kouzlo v každé roční době, jarní aspekt je však výjimečný. Ve velkém množství rozkvétá dymnívka dutá, sasanka hajní a pryskyřníková, zapalice žlutuchovitá, orsej jarní, ptačinec velkokvětý a parazitická rostlina bez chlorofylu podbělek šupinatý.

V lese zaujmou bizarní tvary kmenů jilmu vazu. Stromové patro dále tvoří dub letní, habr obecný, jasan ztepilý, vrby a topoly. Keřové pak střemcha obecná, líska obecná, brslen evropský a bez černý. Nevhodně vysazený smrk je odstraňován.

Ve stojatých vodách rybníků roste např. závitka mnohočetná, lakušník vodní a bublinatka jižní. Na ostřicových a zblochanových mokřadech kosatec žlutý, halucha vodní a šípatka vodní. Velmi zajímavá je entomofauna, do které ještě na začátku 70. let minulého století patřil jasoň dymnivkový. Další ohrožené druhy, modrásci bahenní a očkovaný, na mokřadních loukách poletují. V roce 1993 byl zde objeven holotyp dvoukřídlé mouchy druhu *Mimilimosina bicuspis*, podle kterého se určuje nový druh. Průzkum potvrdil přítomnost skokana krátkonohého, rosničky zelené, čolka velkého i obecného a kříženců kuňky obecné a žlutobřiché.

Z ptáků zde hnízdí moták pochop, chřástal vodní, bukáček malý, ledňáček říční a další.

Na své si zde přijde i znalec nebo obdivovatel neživé přírody. V malých lomech, které jsou zařezány do hradeckého souvrství je možno studovat geologii kulmu, souboru břidlic a drob, který před 250 mil. let v období karbonu vznikl sedimentací na dně moře a během alpinského vrásnění vystoupil na povrch. Ve vrstevnaté břidlici se ukrývají otisky tehdejších pravěkých rostlin a zkamenělé schránky hlavonožců a mlžů.

V lužním lese potok mění své koryto a vytváří zákruty a meandry. Na pravém prudkém břehu Hvozdnice je řada pozoruhodných odkryvů celého komplexu čtvrtohorních sedimentů a to původu fluviálního, glacienního i eolického. Jejich vznik je spojen se sálským zaledněním před 250 tisíci lety. V sedimentech sálské morény (tillech) se nacházejí vsouvky, např. skandinávské červené žuly, ale i čedičové bloky z nedaleké Otické sopky. V posledních dobách ledových (warthské a višelské) k nám ledovec nedosáhl, ale způsobil, že zde byly naváté vrstvy spraše. Na úrodné půdě, která z nich vznikla, se usadili první zemědělci v době neolitu již před 7 000 lety.